

Žiju velmi intenzivní pozemský život! Občas je to hodně náročné. Ale většinou mě všechno moc baví; nějak jsem se naučil vychutnávat si každý doušek: v rodině, v nelehké duchovní službě, v drsném byznyse i při drobné fyzické práci...

Čím dál jasněji ale vidím, že jediné ovoce, které se mnou půjde i za hranici mé vlastní smrti, jsou lidé, které jsem přivedl k Pánu Ježíši! A taky tam se mnou půjdou lidé, které k Ježíši přivedou ti, jež jsem tomu přivádění naučil...!

Apoštol Pavel se takto s potěšením dívá na svoje duchovní děti: *Kdo je naše naděje nebo radost nebo věnec chlouby, ne-li právě vy před naším Pánem Ježíšem při jeho příchodu? Vždyť vy jste naše sláva i radost.* (1. Tesalonickým 2,19-20)

---

3. list Janův 1,4 *Nemám větší radost, než když slyším, že mé děti chodí v pravdě.*